

"Het zonnekind"

Lang, heel lang geleden werd er in een hospitaal een meisje geboren. Een lief klein meisje wat zichzelf de naam het Zonnekind gaf.

Het was een bijzonder meisje. Ze kwam vrij verlaten op de wereld, tenminste dat leek erop toen ze het eerste licht ontving hier op aarde.

Het was een sterk meisje ook, maar dat kan niet anders als je het kind van de zon bent.

Haar rugzak werd gevuld met pijnlijke ervaringen, waarin liefde, vastigheid, geborgenheid, kans om te ontwikkelen juist niet aanwezig waren.

Maar het Zonnekind was een puur natuurmeisje en ze overleefde in eenvoud en de mooie dingen om haar heen. Denk hierbij aan een eenvoudig madeliefje, een boterbloemetje, een paardenbloem. Dit hield haar in leven en ze creëerde een harmonisch leven om zich heen, ondanks de angst die zij dagelijks voelde.

Ze voelde eigenlijk ook dat ze nooit alleen was en dat klopte ook wel, want nog telkens loopt zij iedere dag hand in hand met God.

Het zonnekind leerde zichzelf schrijven, lezen en was zo waakzaam dat zij van alles oppikte en zich op haar eigen wijze kon ontwikkelen.

Een zonnekind krijgt ook zonnekinderen en die heeft ze mogen ontvangen. Drie lieve kinderen, een meisje en twee jongens.

Een hecht gezin, want het zonnekind wat nu de zonnemoeder was geworden, gaf samen met haar man de kinderen een fijne en veilige haven.

Het allerbelangrijkste was om de kinderen niet te zien als hun bezit, maar ze mochten er voor zorgen en hen het allerbeste geven wat in hun eigen mogelijkheden zat.

De drie zonnekinderen zijn ondertussen ook volwassen, maar het nest waar ze uit komen is er nog altijd voor hen.

Het bijzondere is, als je te weinig opgevangen bent in je jeugd, dat je het door het opvoeden van je kinderen terug kan voelen en dit werkt uiteindelijk genezend.

Daarom is de Zonnemoeder ook zo gelukkig geworden dankzij haar Zonnekinderen.

De zon is dus een belangrijk onderdeel in dit gezin, in het hart van deze mensen.

Wat je hebt, kun je anderen schenken, gedoseerd, maar met een goede intentie.

Het is mooi om te leven, om te geven, om te ontvangen, om te schijnen.

Het zonnekind heeft eindelijk haar plaats gevonden op aarde en dat is versterkt door het schrijven. Het bewust worden, het uiten, het transformeren.